

מבאר רבותינו

שנה כ"ו גליון ד' (אלף רס"ג) פרשת לך
ח' חשוון תשפ"ה לפ"ק

לעני מרן הגה"צ רבי יחזקאל שרגא זצ"ל מנאנאש, והרבנית הצדיקת מרת אסתר בת הרר יצחק ז"ל

הדלקה נ: ברוקלין: 4:29 = מאנסי - קרית יואל: 4:28 = לונדון: 4:05 = אנטווערפן: 4:48
מוצשב"ק: ברוקלין: 5:55 = מאנסי - קרית יואל: 5:55 = לונדון: 5:31 = אנטווערפן: 6:14

מבאר התורה

מעשי גדולים

פרשת לך

בשם הרב [מקאריין], עד פרשת לך שקורין ענין אברהם העולם נבך, ואח"כ מתעורר חסד אברהם ונעשים ישועות בעולם.

פרשת לך הוא גם כן ראש השנה, שעד פרשה זו היה שמו אברם, ועתה קרא שמו אברהם. (אמרי קדוש סטרעליסק)

הנה אמרו ז"ל (פנהדרן צ"ו ע"א) ששת אלפים שנה היו עלמא, שני אלפים תוהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח, ופירש"י, שני אלפים תורה התחילו מימות אברהם וכו', כי עד אברהם היה העולם תוהו, ומאברהם ואילך היתה התחלת הבריאה ועולם התיקון באמצעות החסד והתפשטות בעולם וכו', והנה בכל שנה ושנה בבוא הזמן של פרשה זו מאברהם, מתחדשת הבריאה ועולם התיקון, וראוי לפשפש בכל מעשיו ותורתו ותפילתו שעושה האדם, שלא יהיו ח"ו בבחי' עולם תוהו רק יהיו בבחי' עולם התיקון וד"ל. (אהבת שלום)

פ"א אמר [הרה"ק מסטרעטין ז"ע], עד פרשת לך התרעין פתוחין, ופרשת לך הוא כמו ראש השנה, כי ס"ת בראשית נח לך הוא חת"ך שם הפרנסה, החותך חיים לכל חי, גם עד פרשת לך הי' נקרא שמו אברם, ובפרשת לך הוסיף לו אות ה', וקרא שמו אברהם והבין. (דגל מחנה יהודה סטרעטין)

הרה"ק הר"ר הענדך ז"ל מאלכסנדר אמר בזה הלשון: הרבי ר' בונם מפרשיסחא אמר: הנה יש עוד ראש השנה אחר שנקרא ראש השנה בסתר, וראש השנה הראשון הוא ראש השנה בגולה, ואמר, משום זה שבראשית הוא מלכות כנודע, ונה הוא זכרונות, ויזכור אלקים את נח, וירא הוא שופרות, עקרה, ואמר הוא ז"ל, היום הוא בריאת העולם, משום דכתיב בהבראם, הוא אברהם, ומתי הי' נקרא אברהם אחר המילה.

על השבת הוה אמרו: עד מתי תתנהג העולם באפילה, תבוא אורה, וכל אחד ואחד שיש לו געגועים להוציא את עצמו מאפילה, בודאי תבוא עליו אורה מאברהם אבינו ע"ה. (חידושי הר"ם)

אמר הרבי ר' בונם מפרשיסחא זצ"ל: כל שבוע יש לו סדרא מיוחדת, חוץ מלך לך, שצריך להיות בכל פעם, כי כאשר האדם רואה דבר רע או חסרון אצל יהודי, עליו לומר לעצמו, לך לך, לך אצלך, וראה החסרון שלך. (בישישים חכמה דף צ"ה)

לך לך מארצך וגו' אל הארץ אשר ארצך. פעם הגיע הרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל מלאיענו זצוק"ל לאיזה עיר של לומדים, וביקשו מהרה"ק שיאמר תורה, השיב להם: כתיב לך לך מארצך וגו' אל הארץ אשר ארצך, פ"י שהקב"ה אמר לאברהם שישע ממקום למקום לפרסם אלהותו בעולם, ושאל אברהם איך אפשר לדבר אל כל אדם, אמר לו הקב"ה אל הארץ אשר ארצך, שאינך צריך להטריח לדרוש בכל מקום, כי די להם שיראו פניך, וזה לבד יעורר אותם ויטע יראת ה' בלבם. (ילקוט מאורי אור דף י')

לך לך מארצך וממולדתך אל הארץ אשר ארצך. במחוז אויבערלאנד הי' נהוג ונפרץ דאם איש אחד תעלה עד לגימנאזעם ונתעטר בטיטל 'דאקטער' שזהו הי' רק מן המתחדשים, כיבדו לו בעליות מפטיר בשב"ק, ופ"א הי' בעיר נייטרא כאשר שימש שם ברבנות הרה"ק ר' יחזקאל בענט זצ"ל, עיטרו לאחד מן המתחדשים בטיטעל 'דאקטער', ונתנו לו כיבוד מפטיר בשב"ק, ואח"כ עקרו חביריו וידידיו בביהמ"ד ברכת מול טוב לכבודו, וכמובן הי' זה למורת רוחו של הגאון הני"ל, ואח"כ הזמין אביו של האיש את הגאון ז"ל להקדישוהו רבא אשר ערך לכבוד המאורע, ואמר לו הגאון ז"ל, איך גיי ניקס, ואח"כ הוסיף לומר לו, איך וועל שוין גיין, איך וועל שוין גיין, ובאמת כן הי' שלמחר באו לקרוא לו שיבא להלווי' של האיש הזה, ומאחר שהי' המרא דאתרא, כיבדו אותו להספידו, ונשא דבריו ואמר בפרשת השבוע פרשת לך לך בזה"ל: לך לך, די גייסט אוועק, מארצך, פון דיין לאנד, וממולדתך, פון דיין געבורט ארט, ומבית אביך, פון דיין טאטעניס הויז, ווי גייסט, אל הארץ, אין דער ערד ארין, און אויב מייניסט אז די ביסט שוין פארטיג, אשר ארצך, איך וועל דיר נאך ווייזען וואס נאך עס וועט זיין מיט דיר [בעולם העליון]. (מרן הגה"צ מנאנאש זצ"ל ביק החי"צ מקראטנא זצ"ל)

קול רנה וישועה באהלים צדיקים
ברכת מול טוב לכבוד מורינו הגר"צ מנאנאש שליט"א
לרגל הולדת הבת תחי' בשעטומ"צ ולמול טוב
אצל בנו הרב הגאון הנפלא
רבי נפתלי יחזקאל פאללאק שליט"א
אבד"ק תוספות יו"ט - אנטווערפן
עורך המזרח הנפלא "מבאר התלמוד" בגליונות
וה"ר שירון רבנות דקדושה כולל יו"ה, שימשיכו בהדר הווד השושילתא
דקדושה לתפארת אבותי"ק ז"ע

אלו יעמדו על הברכה שנדבו להוצאות הגליון לזכות אלפי רבבות בני ישראל

מזל טוב! אינגערמאן, דו מאכסט א שמחת שלום זכר?
זעה די שמחה זאל זיין בשלימות און אויסגעהאלטן כדבעי, אז אידן משתתפים זאלן נישט נכשל ווערן ח"ו מיט איסור בורר און מוקצה.
און אלע מיני ניס זאלן ליגן אין עקסטערע טעלערס, ווי עס שטייט אין סידור הרב בעל התניא זצ"ל, נישט צו קומען ח"ו צו איסור בורר, און מען זאל אראפנעמען די שאלעכץ, נישט צו קומען ח"ו צו איסור מוקצה.
דאס איז די בעסטע סגולה אז דיין זון זאל אויסוואקסן געזונט און שטארק ביז די 120 יאר, און א ערליכער איד וירא שמים.
נתפרסם לע"ג הרבנית הצדקנית מקערעסטיר מרת בלומא רבקה ע"ה בת הגה"צ רבי ישכר בעריש מקערעסטיר זצ"ל

תפריס ע"י מפעל העולמי
נזמרת הלכות שבת
ללמוד הלכות שבת

הטיבה ה' לטובים
הרבני הנגיד המפואר, רודצ"ה,
מו"ה משה חיים בערקאוויטש הי"ו
שנדב להדפסת גליונינו לשבוע זו
לע"ג אמו האשה החשובה מרת דבורה חנה ע"ה
בת הרה"ח מו"ה יצחק צבי ז"ל
אשת הרב החסיד המפורסם
מו"ה יעקב אליעזר בערקאוויטש ז"ל
נפטרה ח' חשוון שנת תשע"א לפ"ק ת.נ.צ.ב.ה.
על הטוב יזכר הרבני הנגיד הנכבד, הרה"ח המפואר
מו"ה חיים פריעדמאן הי"ו
שנדב לע"ג חמותו האשה החשובה, אשת חיל עטרת בעלה,
המפורסמת במעשייה הטובים לכלל ולפרט,
מרת אסנת קלאגסבאלד בת מו"ה חיים צבי ע"ה
נפטרה בשיבה טובה ביום ט' חשוון שנת תשס"ח לפ"ק ת.נ.צ.ב.ה.

דער קוואל פון צדיקים

דערציילונגען פון רבותינו הקדושים צו זיוער יארצייט

יארצייט פון
הגאון הקדוש מרן
רבי זאב וואלף קיצעס זי"ע
י"ב חשוון שנת תקמ"ט לפ"ק

הרה"ק רבי זאב וואלף קיצעס זצ"ל איז געווען א תלמיד מובהק און נאמן ביתו פונעם הייליגן בעל שם טוב זצ"ל, און ער האט אים באדינט, און דער בעל שם טוב האט אים גאר שטארק געערט און געשעצט, און גערעדט פון אים גאר גרויס. ער איז נסתלק געווארן י"ב חשוון שנת תקמ"ט לפ"ק, זיין הייליגער ציון געפינט זיך אין שטאט מעזיבוז יצ"ו אין אוהל פון בעש"ט הק"י זצ"ל.

פילע מאל ווען דער בעש"ט הק"י זצ"ל האט געזאגט תורה, פלעגט הרה"ק בעל התולדות זצ"ל שרייען: אין אר"י שטייט אנדערש. אמאל ליל שבת ווען דער בעש"ט הק"י האט געלערנט א געוויסע מאמר מיטן הייליגן אר"י זצ"ל, האט דער בעש"ט הק"י אויפגעוועקט רבי וואלף קיצעס וואס איז דארט געשלאפן, כדי ער זאל זיין עדות אז ער האט אזוי געלערנט מיטן אר"י זצ"ל, אויב דער תולדות וועט שרייען אז נישט אזוי שטייט אין אר"י. צומארגענס ווען דער בעש"ט האט איבערגעזאגט דעם מאמר, האט דער תולדות געשריגן: אין אר"י שטייט נישט אזוי, האט דער בעש"ט גערופן רבי וואלף ער זאל עדות זאגן אז ער האט אזוי געהערט ווי ער לערנט מיטן אר"י הק"י. (סיפור מרן הרמ"ח מסלאנים דף כ"ו אות כ"א)

הרה"ק רבי אר"י לייב משפאלע זצ"ל איז אמאל געפארן אויפן וועג מיט א עלטערע מענטש וואס האט נאך גוט געקענט דעם הייליגן בעש"ט זצ"ל, און ער האט אים געבעטן נאך זאל אים עפעס דערציילן פונעם בעש"ט, האט ער אים דערציילט: אמאל יום הקדוש נאך תפלת שחרית איז דער בעש"ט הק"י צוגעגאנגען צו רבי וואלף קיצעס און האט אים עפעס אריינגעזאגט אין די אויער, און דעמאלטס איז געווען א שיינע טאג, און די זון האט געשיינט, אבער אין די צייט פון תפלת נעילה איז געווארן שטארק פארוואלקענט, און נאך מעריב איז נישט געווען א מעגליכקייט צו מקדש זיין די לבנה, און דער בעש"ט האט געמאכט הבדלה, און עפעס טועם פאסטן, ווי אויך זיינע תלמידים, און זיי זענען געווען זייער פרייליך, און זיי האבן געטאנצען כדרכם בקודש, און דער בעש"ט האט זיך אויך אויפגעשטעלט טאנצען מיט זיי, און איינער האט באמערקט אז רבי וואלף קיצעס איז נישט דארט, און ער האט געפרעגט ווי איז רבי וואלף, און דער בעש"ט האט אים געווינקען ער זאל זיך נישט מאכן צוטון ווי ער איז, און שפעטער איז יעדער אהיים און האט זיך געלייגט שלאפן. און רבי וואלף איז שפעטער געקומען און געקלאפט אויפן פענסטער פונעם בעש"ט הק"י, און האט אים געזאגט: רבי, מען קען אויפשטיין און מקדש זיין די לבנה, ווייל עס איז שוין נישט פארוואלקענט, איז דער בעש"ט מיט די תלמידים אויפגעשטאנען און מקדש געווען די לבנה מיט א גרויסע פרייד, און נאך קידוש לבנה איז דער בעש"ט און רבי וואלף געווען גאר שטארק פרייליך, און זיי האבן געטאנצען מיט די תלמידים, פאר די תלמידים איז די גאנצע פירונג פונעם טאג געווען א גרויסע וואונדער. און דער בעש"ט הק"י האט זיי פארציילט - ווי זיין מנהג יעדעס יאר, וואס עס האט זיך אפגעטון דעם טאג אין די ערליכע עלמות עליונים, און ער האט זיי געזאגט: ווען מען האט געדאווענט שחרית האט מען אים מודיע געווען אז עס איז דא אויף אים א גרויסע קטרוג רח"ל, און ער וועט דארפן בקרוב פארלאזן זיין וועלט, און מען האט אים געגעבן א סימן צו דעם, אז אין די צייט פון נעילה וועט ווערן פארוואלקענט און מען וועט נישט קענען מקדש זיין די לבנה, און ער האט דאס אריינגעזאגט פאר רבי וואלף אין די אויער, און רבי וואלף האט גאר שטארק געדאווענט, ביז ער האט אויסגעפועלט א ישועה פאר זיין רבי'ן. ווען דער אלטער איד האט געענדיגט פארציילן די מעשה, האט זיך דער שפאלער זיידע אנגערופן: פון די מעשה דערקענט זיך אז דאס איז אמת, ווייל דעם אמת דערקענט מען. (נארוח צדיקים סקווירא דף ס"ח)

דער הייליגער בעש"ט זצ"ל פלעגט גאר לאנג דאווענען תפלת מנחה פון ערב שבי"ק, און ספעציעל די ברכה פון מחיה המתים האט גענומען גאר לאנג, אמאל האט אים זיין תלמיד רבי וואלף קיצעס געפרעגט פארוואס די תפלה מנחה נעמט אים לענגער ווי אלע אנדערע תפלות, האט ער אים געענטפערט, ווייל ערב שבת קודש אין די צייט פון מנחה איז די צייט וואס די נשמות גייען ארויף כידוע, און ווען ער זאגט די ברכה פון מחיה המתים קומען צו אים טויבענטער נשמות צו בעטן א תיקון, און דערפאר נעמט אים די ברכה גאר לאנג, ווייל עס נעמט צייט ווילאנג ער איז זיי אלע מתקן, און דער בעש"ט האט אים געזאגט: אויב וועסטו דיר צוגרייטן ווי עס באדארף צו זיין בעש"ט, וועל איך דיר אריין נעמען דעם קומענדיגן ערב שבי"ק אונטער מיין טלית, און דו וועסט קענען זעהן די נשמות וואס קומען צו מיר. און די קומענדיג וואך האט ער זיך טאקע צוגעגרייט, און דער בעש"ט האט אים אריינגענומען אונטער זיין טלית ביי מנחה, און ווען ער האט געהאלטן ביי די ברכה פון מחיה המתים, זענען די נשמות געקומען, און רבי וואלף האט גחלישט פון גרויס פארכט. (עבודת עבודה טאהש, שיח"ק דף כ"ח)

הרה"ק רבי ישראל מטשארטקוב זצ"ל האט דערציילט אחרון של פסח שנת תרס"ד לפ"ק: רבי וואלף קיצעס האט געוואלט פארן קיין ארץ ישראל, און ער איז אריין זיך געזענען פון זיין רבי דער הייליגער בעש"ט זצ"ל, און דער בעש"ט האט אים אנגעוואונטשען און געזענעט ער זאל פארן בשלום, און ער האט אים געזאגט: רבי וואלף, איך זאלט זיין געווארענט מיט אייערע ווערטער, און איך זאלט וויסן וואס צו ענטפערן. רבי וואלף איז צוואנעק געפארן, און איז ארויף אויפן שיף וואס פארט קיין ארץ ישראל, אינמיטן וועג האט זיך די שיף אפגעשטעלט ביי א געוויסע אינזל פאר א קורצע צייט, די מענטשען פונעם שיף זענען אראפ געגאנגען צו איינקויפן עסן און טרינקן, און זיי זענען תיכף צוריק צו די שיף, אבער רבי וואלף איז ארויס געגאנגען אויפן אינזל, און איז געווען פארטראכט מיט גרויס דביקות און התבודדות, און ער האט זיך דארט פארווימט פאר א לאנגע צייט, און ער האט פארגעסן צוריק צוגיין צו די שיף, און די שיף איז אוועק געפארן, און רבי וואלף איז דארט אליינס פארבליבן.

ווען רבי וואלף האט זיך אויפגעכאפט פון זיין דביקות, האט ער געזעהן אז ער איז אין א גרויסע צרה, אז ער איז אליינס פארבליבן דארט, און די שיף איז שוין אוועק געפארן, האט ער דארט ארומשפאצירט, און געזעהן א געוויסע אויסגעטרעטע וועג, איז ער געגאנגען אויף דעם וועג, און געזעהן ווי פונדערווייטענס שטייט א הויז, איז ער אהין געגאנגען, און אריין אין הויז, און געטראפן דארט זיצען א אלטער איד, דער איד האט אים געגעבן שלום, און האט אים געזאגט: רבי וואלף, וואס זענט איר אזוי פארזארגט, האט ער אים געענטפערט: פארוואס זאל איך נישט זיין פארזארגט, איך בין דאך אין א גרויסע צרה, די שיף איז אוועק געפארן, און איך בין דא פארבליבן אליינס, האט ער אים געענטפערט: רבי וואלף, איך זאלט נישט זיין פארזארגט צוליב דעם, משתמו וועט איר דא שבת האלטן, און נאך שבת וועלן געקומען די שיף וועט איר פארן מיט זיי, א מנין איז א מקוה וועט איר דא האבן לויט אייער ווילן, און ער איז טאקע דארט פארבליבן אויף שבת, און נאך שבת זענען אנגעקומען דארט שיף.

דער איד איז געגאנגען באגלייטן רבי וואלף צום שיף, און ווי פארשטענדליך איז רבי וואלף געווען שטארק פארנומען און פארטראכט, און דער איד האט אים געזאגט: רבי וואלף, איך האב פארגעסן אייך צו פרעגן, וואס טוען די אידן אין אייער לאנד, ווי גייט דאס זיי. און צוליב וואס רבי וואלף איז געווען פארנומען, האט ער אים געענטפערט: דער אייבירישטער פארלאזט זיי נישט. און ער איז אריין אינעם שיף, און די שיף האט אנגעפאנגען צו פארן אויפן וועג.

זייענדיג אויפן שיף האט רבי וואלף איבערגעטראכט די ווערטער וואס ער האט געענטפערט פאר דעם איד, און האט זיך דערמאנט וואס דער הייליגער בעש"ט האט אים אנגעזאגט ער זאל זיין געווארענט מיט זיינע ווערטער, און ער האט חרה געהאט פארוואס ער האט נישט דערציילט פאר דעם איד די גרויסע צרות וואס די ליידיג וואס די אידשע קינדער מאכן ליידער מיט אין זיין לאנד. און ער האט באשלאסן נישט צו פארן קיין ארץ ישראל, נאר צוריק פארן צום בעש"ט הק"י.

ווען ער איז אנגעקומען צום הייליגן בעש"ט האט אים דער בעש"ט תיכף געזאגט: שלום עליכם, דער אלטער איד איז אברהם אבינו, און יעדן טאג שטייט ער פאר השי"ת און פרעגט אים: רבונו של עולם, ווי זענען מיינע קינדער, און השי"ת ענטפערט אים: איך פארלאז זיי נישט, און א ראי' האסטו אז רבי וואלף פארט קיין ארץ ישראל, ער איז גאנץ א ערליכער יוד, פרעג אים. ווען דו וואלסט געווען אים דערציילען די גרויסע יסורים און צער פון אידן אין גלות, וואלט געווען געקומען דער גואל צדק, נאר דו האסט נישט געהיט מיינע ווערטער, און דורכדעם זענען מיר ליידער ווייטער אין גלות. השי"ת ירחם עלינו בקרוב אמן. (נארוח צדיקים סקווירא דף ס"ח)

רבי וואלף קיצעס האט זיך געפירט נישט צו עסן קיין פלייש, און אפילו ביי זיין רבי דער בעש"ט הק"י זצ"ל האט ער נישט געגעסן פלייש, און ווען מען האט אים געפרעגט היתכן ער עסט נישט, און דער בעש"ט עסט יא, האט ער געענטפערט: מיר געפינען ביי די שפעטערע דורות פיל מער חומרות פון וואס עס איז געווען אין די פריערדיגע דורות, ווייל ווי מער די מוחות און די דערצער ווערן ווייניגער און קלענער און מאכט מען און מער חומרות, און ממילא דער בעש"ט איז גלייך צו די פריערדיגע, און דערפאר דארף ער נישט האבן די אלע חומרות, אבער ווער עס איז נישט אין די מדריגות דארף יא האבן מער חומרות. (לקוטי סיפורים, מובא בסי גוני צדיקים דף קכ"ח)

תורתו מאירת עינינו יגן לבנו וזושר יליז בעדינו

פרשת לך תשפ"ה לפ"ק

נאך וואס דער הייליגער בעש"ט זצ"ל איז נסתלק געווארן שבעות שנת תק"כ לפ"ק, האט מען פארדעקט זיין הייליגן פנים, און זיין תלמיד רבי וואלף קיצעס האט פון צייט צו צייט וואספאנגעקט דעם הייליגן פנים, אנגענדיג אז ער טוט דאס צוליב וואס מלאכים קומען קוקן וואספארא הייליגער גוף עס איז געווען דער וועלט. (מאמר מרדכי סלאנים דף י"ד אות ל"ו)

דברי נשיא כוללינו כ"ק אדמו"ר מפאפא זצוק"ל

תשעה) וידוע מרבותינו הצדיקים שצדקה של רבי מאיר בעל הנס מסוגל לכל מיני ישועות,

ע"כ נא ונא אל תתשללו בזה, ותשתדלו להוסיף התמיכה מאשר עד עתה, למען יוכלו לכלכל את היוקר הגדול בעוק העתים הללו, והממונים דשם הנאמנים בשליחותם בחלוקת הצדקה הודיעו לנו מצעקת בני"ה המבקשים להם לפי הטרף.

ע"כ גם מצדי אבקש מכל א' וא' מכם לסייע לזה בסיוע שיש בו ממש, ובזכות זה אנו מקוים לרחמי שמים להציל את עם בני"ה מכל צרה וצוקה, ולזכות לגאולה שלימה ברחמים רבים בב"יא.

ובעז"ה ה' ל"ס והיה ברכה (פרשת) תשל"ז לפ"ק.

"אבקש מכל א' וא' מכם לסייע לזה בסיוע שיש בו ממש"

הכוננו! לקראת דינער השנתי למען "כולל שומרי החומות" אי"ה א' תולדות - בארא פארק

מִינַת המאיר

ליקוט בענין מעלת צדקת רבי מאיר בעל הנס לענין ארץ ישראל

כ"ק הכוללות

תפרנסת ע"י ידיו כולל שומרי החומות לצדקת רבי בעל הנס

פאר א פוסקע רופט: 718.243.2495

מבאר רבותינו שנה כ"ו גליון ד'

מבאר השבת

מנהגי אבותינו ורבותינו ליום שבת קודש

תפלת מנחה שב"ק אחה"צ (א)

(א) בזמן מנחה של שב"ק אחה"צ נותן השי"ת לבנ"י רצון טוב שנבקש ממנו שיענה אותנו ברצון שלו (8), וזמן הזה מסוגל לבקש על הנאולה שלימה בב"א (9), ובכלל הוא זה זמן נעלה מאוד (10), ואפילו מי שאי אפשר לו ללמוד תורה, המצוה שישתוק מלדבר בשב"ק, ובפרט בעת מנחה של שבת (7).
(ב) ו"א שאין פורסים כלל בשלום חבירו בזמן של מנחה שב"ק אחה"צ (11), ויש אומרים שאין הכוונה בזה שלא יפרסו בשלום כלל, ונראה נהרא ופשטי (12).

מקור הברכה

(א) בס' דברי שמואל (ניקלשבורג, פרשת קרח) כ', כל הכלים נטלים בשבת ודלתותיהן עמהן (פס' שבת דף ק"ב ע"ב), היינו אף שבימי החול בא לדל"ת פירוש דלות ברוחניות ולא עשה כמצווה עב"ז בשבת ניטלים למעלה, על דרך (ישעי' ס"ג ט) וינטלם וינשאם כל ימי עולם, והוה רמזו על נטילת ידיים ר"ת עני, היינו אף שהוא עני, בא למעלה ראש מכה הגבחת ידיו, על דרך (פס' תכונות דף ק"ז ע"ב) זקף עשר אצבעות, ועל דרך עשרה מאמרות. ואף על פי שנתפרק בשבת, היינו מלקל בשבת עצמו בדבור או בהמחשבה, והטעם לפי שאינו מן המוכן, והנשמה דכתיב (שמות ט"ז ה) והיה ביום הששי והכינו, ולזה שאין לו הכנה מו"ו ימי המעשה, עם כל זה הוא תועלת גדול כשמכין בשבת עצמו, ובפרט במנחה הוא רעוא דרעוין, היינו השי"ת ב"ה נותן להם רצון טוב שנבקש ממנו שיענה אותנו ברצון שלו (וכו').

והוה ודע יעקב בן בכורן שמהובתן כו' ומשמחתן ששמחת בו קראת את שמו ישראל וישורון, כי כתיב הנקראים בשם יעקב ובשם ישראל יכונה (ישעי' מ"ד ה), היינו אף שהוא יעקב מלשון יו"ד עקב, ומכאן התעוררותו בכי ולתשובה וזכה לובשם ישראל יכנה, הוא אותיות לי ראש, ובא לעבדה בשמחה ושעשועין הנקרא ישורון, משום זה נקראת הנשמה מלך, ע"ד ויהי הישורון מלך (דברים ל"ג ה), באשר שבהמחשבה ראשי עם שביטי ישראל, והנשמה נקראת מלך שאול, ע"ד שואל כל הנאה שלו (פס' ב"מ דף צ"ד ע"ב), ושאלה הדרא בעינא (פס' קדושין דף מ"ז ע"ב), היינו כשכל הנאה שלו דייקא, לאפוקי כשאינו יכול להחזיר הנשמה שלו בעיני' בלא מום, ומקושט בקישוטי מצות, אזי אין כל הנאה שלו יעזוב לאחריים חילו ר"ל, אבל כשהוא כנ"ל נקרא שאול. והוה יואמר שמוא"ל, מלשון שמ"ו א"ל, מרומ על הזוק, שיוכל להעלות ארוכה ותורפה אף שנקרא עם, כי עמי מורה על דביקות העצום, לכו ונלכה הגלגל, היינו אף שהוא במדרגת נפש, כי הגלגל נקרא אופן, והאופנים המה מדינת נפש, עכ"ו עכשיו בשבת במנחה הנה רצון, נלכה ונחדש של המלוכה, וימליכו שם את שאול' כנ"ל, ויחזרו שם ובח"ט, מקודת התעוררות, ומשם זוכה לתלמים, לשלימות האמת ולעבוד בשמחה.

(ד) בס' אמרי יהודה (ברעוא, פ' שלח דף שצ"ו) כ', שמעתי מאמאמ"ר (הרה"ק בעל שפת אמת מברעואן) ז"ל בשם זקני הקדוש מראפשיטין ז"ל שאמר לכן מתחיל תיבת שבת עם פתח ש', רומז שבשבת צריך לחתוק ולא לדבר כלום, וזה שבת, ואפילו מי שאי אפשר לו ללמוד תורה, המצוה היא לשתוק מלדבר, כמאמר זוהרה הקדוש (ח"א ל"ב ע"א) אימא הוה ליה לר' שמעון והוה ממלת, אמר לה אימא אימא שתיקא שתיקא שבת היום. ואפשר לומר דלכן המצוה לאכול דגים בשבת, ואפילו עני צריך ליקח דגים כמבואר (שבת ק"ח ע"ב), כי בכל מיני בעלי חיים הכשרים לא נמצא בהם שיהיה בהם מין בעל חי שלא ישימע קול, רק הדג אינו ממש עני כלל, רק שותק תמיד, על כן בחירו בזה לאכול בשבת, ואפילו עני, רומז אפילו עני בדעת תורה, שאין לו מה לדבר בקדושה, יהיה שותק ומקבל שכר שמירת שבת, כי בזה יש היכולת בידו לשמרו, ובפרט עת מנחה של שבת.

(ב) בס' בני יששכר (מאמרי הישבות מאמר ח' אות ז) כ', והנה מהראוי שיהיה בושה לאדם להתפלל לפני הקב"ה על הצטרכותו, כי דיו שהוא חי, והקב"ה נותן לו רוח החיניו ודי פרגנותו וטרף חוקו, ובפרט בידוע שהוא חוטא ופושע, ואיך ימלאנו לבו לבקש מלפניו ית"ש, ובפרט על דבר גדול אשר כל העולמות תלויים בזה, ומצפים לזה, והיינו בניו בית המקדש, הנה הוא עזות וחוצפה מן האדם. והנה אמשול לך משל לאיש עני מחזיר על הפתחים, והולך בבלוים הסחכות קרוע גכסדים מטולאים, האם ימלאנו לבו לבוא אל המלך פנימה לבקש מלפניו ענינים הנוגעים בטכסיסי מלכותו, ובפרט אם האיש העני ההוא פשע כמה פעמים וננע בכבודו והמלך, כי כן אין מבואר לנו להתפלל על בניו בית המקדש, ובפרט מי שהוא מכיר איך אשר חטא והעוה לפני היוצר כל הוא אלקינו, איך יערב אל לבו לבקש על דבר גדול כזה אשר כל העולמות תלויים בזה, וכביכול עיני טכסיסי מלכותו ית"ש. אבל יארע דבר אפילו לפני מלך בשר ודם בעת אשר הוא עת רצון לפניו, כגון ביום הולדת וכיוצא, כזה אומר אשר מלך מבוקש כל המבקשים לפניו, ואפילו אל"ר המלך אשר אולדת בבית הסהר בבקשם, אז בשעת עת רצון יוצאים לחופש בזמן הרצון ההוא, הנה בזמן ועת רצון יערב אל לבו כל חוטא ופושע לבקש מן המלך אפילו דבר גדול, כי כן יסד המלך אשר אין להשיב ריכם כל שואל ומבקש.

(ה) בס' פוטעמים (ערך שבת אות ע"ג) מובא, טעם שאין אומרים גוט שבת בשבת במנחה, משום שאז אנו אומרים ג' פסוקים של צדוק הרין, שמתו או ג' צדיקים יוסף משה דוד, ואנו מראים כמו אבילות, ולאבל אין אומרים גוט שבת ושלום.
בס' אוצר כל מנהגי ישורון (פ' ע"א אות מ"ג) מובא, ואין אומרים זה אל זה במנחה שבתא טבא (גוט שבת) כמו בשחרית, משום טעמא דלעיל, שמראין עצמנו כאלים ויסורים בדרישת שלום, ובמנחה בינו"ש אין אומרים "גוט יו"ט" משום שאם יאמר גידוה יו"ט אטו שבת.

(ב) בס' בני יששכר (מאמרי הישבות מאמר ח' אות ז) כ', והנה מהראוי שיהיה בושה לאדם להתפלל לפני הקב"ה על הצטרכותו, כי דיו שהוא חי, והקב"ה נותן לו רוח החיניו ודי פרגנותו וטרף חוקו, ובפרט בידוע שהוא חוטא ופושע, ואיך ימלאנו לבו לבקש מלפניו ית"ש, ובפרט על דבר גדול אשר כל העולמות תלויים בזה, ומצפים לזה, והיינו בניו בית המקדש, הנה הוא עזות וחוצפה מן האדם. והנה אמשול לך משל לאיש עני מחזיר על הפתחים, והולך בבלוים הסחכות קרוע גכסדים מטולאים, האם ימלאנו לבו לבוא אל המלך פנימה לבקש מלפניו ענינים הנוגעים בטכסיסי מלכותו, ובפרט אם האיש העני ההוא פשע כמה פעמים וננע בכבודו והמלך, כי כן אין מבואר לנו להתפלל על בניו בית המקדש, ובפרט מי שהוא מכיר איך אשר חטא והעוה לפני היוצר כל הוא אלקינו, איך יערב אל לבו לבקש על דבר גדול כזה אשר כל העולמות תלויים בזה, וכביכול עיני טכסיסי מלכותו ית"ש. אבל יארע דבר אפילו לפני מלך בשר ודם בעת אשר הוא עת רצון לפניו, כגון ביום הולדת וכיוצא, כזה אומר אשר מלך מבוקש כל המבקשים לפניו, ואפילו אל"ר המלך אשר אולדת בבית הסהר בבקשם, אז בשעת עת רצון יוצאים לחופש בזמן הרצון ההוא, הנה בזמן ועת רצון יערב אל לבו כל חוטא ופושע לבקש מן המלך אפילו דבר גדול, כי כן יסד המלך אשר אין להשיב ריכם כל שואל ומבקש.

(ו) בס' שו"ת שבט הלוי (חלק י"ט סי' כ"ח) מובא, שאלה: אם יש מקור למנהג העולם שאין אומרים בשבת אחה"צ "אגוט שבת", ואין נראה שיהיה הטעם עפ"י המבואר ברמ"ש שבשבת בעת מנחה מתו משה יוסף ודוד. תשובה: אין זה מנהג מקובל, ועיין או"ח סוס"ר ע"ב. בס' שו"ת נשמת שבת (ח"ב, סי' תפ"ג) מובא, שאלה, בהמנהג שאין נותנים שלום בשבת אחה"צ בזמן מנחה, וכן אין מאחלין גוט שבת, ממתני מנועין. תשובה: עיקר המניעה בבין השמשות משום שגור כפי העולם שאין לומר שבתא טבא "גוט שבת" בשבת ביום לעת ערב, וכש"כ שאין נותנים שלום, והיפשיט בספרים ולא מצאתי בהמנהג (ובס' מנהג ישראל תורה מביאר מ"ב מעשמים), ונראה דמקור המנהג נמי מצד אבילות תרשה, דומה להמנהג המובא ב"א (סי' ע"ב) דאין קובעין מדרש בין מנחה למעריב מפני כבודו של משה רבינו ע"ה שמת באותו שעה, ותנן נשיא שמת כל בתי המדרשות בטלין, והא כו"כ אבל אסור בשאלת שלום, אמנם לפי מה שכתבנו בס' נשמת ישראל (ח"א סי' כ') שאינו ברור שאמירת צררא טבא וכו' הוא בכלל שאלת שלום, ויש לומר דה"ה בזה עיקר הקפידא בשאלת שלום ממש, לא באמירת שבתא טבא גרידא. תפלת מנחה (כמו שרגילין לומר אחר תפילת וסחריה), ונתן טעם מפני שבימים שהיה הביהכ"נ בשדות לא עשו הפסקא אחר תפלת מנחה, ותומ"י לאחר מנחה התפללו תפילת דחול, ולפי"ז כשעושה הפסקא באמת אין קפידא מלומר שבת, מיהו מנהג העולם להקפיד בכל אופן. ובנוגע זמן המניעה, אולי תלוי בהמנהג הנ"ל דאין קובעין מדרש בין מנחה למעריב מפני כבודו של משה רבינו ע"ה שמת באותו שעה, כאשר נתבאר בדברינו בסיומ הקודם.

(ג) בס' נתיבי המנהגים (דף ש"ט) מובא, אך יש מן האחרונים שהעירו שהעולם טועים בזה, א שאין אומרים גוט שבת אף כשנפגשים ברחוב, ואפילו כשהאדם מקדים אין עונים, ב. שאף לפני מנחה אינם עונים, וטעות הוא בידם, שאין זה כי אם לכבודו של מרע"ה, ע"כ לאחר מנחה נוהגים לעשות זכר לכבודו, ולא כל שעת מנחה, ג. שאין הכוונה ח"ו לאסור דרישת שלום שהוא כעין ת"ב, אלא הכוונה שאין עוברים בביהכ"נ כמו בשחרית וערבית לומר אחד לחבירו גוט שבת, או ממקומות שעוברין לומר גוט שבת להרב, אין עוברים במנחה, והוא זכר לכבודו של מרע"ה, אבל חס מלהזכיר שיחא בזה משום אבילות כתשעה באב.

בגליון נתיעה של שמוחה (תמוה השפ"ח, דף ט"ז) מובא, היה מספר [הגהה] רבי ננע צייגנירט זצ"ל בשם אביו הגה"ה ר' יהושע, שאמר בעניניו מה דאיתא היה בשו"ע על עידנד סדועדה שליטת שאין קובעין מדרש אז, עקב שבשעת זמן מתי משה רבינו יוסף הצדיק דודו המלך, ויש שאומרים שאין נוהגים שלא לומר גוט שבת כשרואה את חבירו, וע"ז אמר שכנראה טעות הוא בידם, כי ח"ו לומר על יום שב"ק שיש להתנהג בו כמו יום תשעה באב, ולא לומר שבתא טבא, כשרואה חבירו בשוק וכמנהג אבלים. אולם מסתבר שהמנהג, היה על זה שנהגו העולם שכלל שב"ק עוברים או עוברים אצל רבותיהם לומר גוט שבת, וכן ביום שב"ק אחר התפלה, אל ההורים והזקנים, או עוברים אצל רבותיהם לומר גוט שבת, וכן ביום שב"ק אחר התפלה, וע"ז נאמר המנהג הנ"ל, שלא עוברים במנחה בשב"ק במיוחד בשביל לומר גוט שבת, כמו שעושים אחרי מעריב ושחרית, אבל כשפוגש חבירו בשוק או בבית"ד, ודאי ישיש לומר גוט שבת, (פ"פ בנו הגה"ה ח' אביש, שסיפר זאת להרבה תלמידי חכמים והסיכמו לכן שכן מסתבר)

עובדה דשמיתל

סיפורי צדיקים שנשמעו מאת מרן הגה"צ מנאנאש זצ"ל [ורסג]

אלף שסג. הרה"ק ר"ר הירש מרימנוב זצ"ל אמר פעם בעריכת שלחנו הטהור שב"ק פרשת לך עה"פ [בפרשתן] אמרי נא אחותי את, זאג אז יאך בין דיין שוועסטער היינו שאברהם אבינו ע"ה הוא אחות שרה, ואמרו לו המסובין הלא הפשט הנכון הוא, דו ביסט מיין שוועסטער [שרה היא אחות אברהם אע"ה], ואמר להם: הלא כן אמרתי: זאג אז יאך בין דיין שוועסטער. ואמרו צדיקים הפירוש בכוונת קדשו: שיהודי העושה רצון ה' שורה עליו השכינה, ובמילא השכינה הוא שר' בבחינת אברהם אבינו ע"ה אומרת ליהודי הזה אשר הוא בבחינת שרה, הלא אנו שרים במדרגה אחת: בין דיין שוועסטער, און דו ביסט מיין שוועסטער.

אלף שסד / בהיכל קדשו. מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל היתעב למנוחת הנפש במקום הנופש בעיירה מאנטיסעלא יצ"ו מן יום ה' פרשת לך שנת תשט"ו לפ"ק עד אחר שב"ק פרשת וירא, למשך עשרה ימים, ועל שב"ק פרשת לך הייתי שם ביחד עם מנין מצומצם מאוד - ס"ה בערך ז"ב אנשים. [ואחר שב"ק נשאר שם מרן זצ"ל לעצמו עם הרבנית הצ' ע"ה, ומרן זצ"ל בעצמו ביקש ממני שאשאר שם למשך השבוע הבא לשמשו, אולם היות שהרבנית הצדיקת ע"ה כבר הבטיח זה לאחר מחמת איזה סיבה, לא הייתי שמה במשך ימי החול].

ובערכת השלחן הטהור ליל שב"ק אמר דברות קדשו בעינים פתוחות [שלא כמנהגו שאמר ד"ת בעצימת עינים], ובתוך הד"ת הזכיר מה שמובא בסדר עולם [הובא ברמב"ן שמות י"ב מ'] שאברהם אבינו ע"ה הי' ב' פעמים בארץ ישראל עיי"ש. ואמר מרן זצ"ל, שהיות שבהתורה אין נקודות על התבות, על כן יש לומר שתבות לך לך הכוונה כמו שכתוב לך לך, היינו ששני פעמים עלה לארץ ישראל.

ומרן ז"ל דיבר בנועם אמרותיו, שלא ידוע הסיבה למה אברהם אבינו ע"ה הלך לארץ ישראל פעם הראשונה, ולמה חזר אחר כך לעיר חרן, ורק אח"כ הי' לו הציווי מהש"ת שיחזור עוה"פ לארץ ישראל. רק מפני מה' מצעדי גבר כווננו ודרכו יחפץ, שהש"ת מנהיג את האדם להיכן שצריך להיות, כדי לתקן ולהעלות הניצוצות הקדושות השייכים לשרוש נשמתו. [ובלש"ק: דער אויבערשטער פירט א מענטש דארט ווי ער דארף זיין, כדי מתקן צו זיין, און מעלה זיין די הייליגע ניצוצות וואס געהערן צו זיין שורש נשמה].

ואז במשך ליל שב"ק סיפר מרן זצ"ל הרבה עובדות מהרה"ק ר"ר הירש מרימנוב זצ"ל. [א"ה: רב העתקנו העובדות במשך השנים].

אלף שסו / בהיכל קדשו. מרן זצ"ל היה נהנה מאוד לשהות בעיירה מאנטיסעלא יצ"ו למנוחת הנפש פרשת לך תשט"ו, והתבטא: עס איז זייער באטעמ'ט צו וואוינען אין אזא ארט, ווייל מען קען דארט רואיג דינען דעם אויבערשטן מיט הרחבת הדעת, און מנוחת הנפש. וסיפר אז מרן זצ"ל שגם אביו הרה"ק בעל קדושת יי"ט מסיגעט זצ"ל שיבא מאוד בני ישראל הדרים בגלילות קטנים, רחוק מיישיבת כרכים קשה, מכיון ששם יותר ראוי ומוכשר לעבוד את הש"ת בלי מפריע מרעש הערים הגדולים. ופ"א כאשר הי' הרה"ק בעל קדושת יי"ט זצ"ל על אם הדרך, ראה בית אחד עומד לעצמו על ראש ההר, מופרש משאר הבתים מסביבו, ושאל הקדושת יי"ט את המלווי מי שדר שם, וכאשר הלכו וראו ואמרו לו שדר שם גוי, התבטא ואמר: א שאד, א שאד, ווען א איד וואלט דארט געוואוינט, וואלט ער דאך געקענט דינען דעם אויבערשטן פאר זיך, אפגעשיידט פונעם גאנצן עולם הזה.

ובליל שב"ק הגיע לעריכת השולחן הטהור איש שהי' דר שם במשך כל ימי השנה, וכאשר דיברו עמו אמר שאין לו מנין להתפלל בכל ימי השנה, אמר לו מרן זצ"ל: מי אומר שצריכין לדור היכן שיש מנין, רק באם יש מנין בעיר צריכין להתפלל במנין, אבל אם אין מנין במקומו אין צריכין לחפש אחר מנין ממרחק רב. [וכבר הבאנו מ"ש הרה"ק בעל קדושת יי"ט זצ"ל כע"ז].

אלף שסז / בהיכל קדשו. בעת שמרן זצ"ל קידש הלבנה במוצאי שב"ק פרשת לך שנת תשט"ו לפ"ק בעיירה מאנטיסעלא יצ"ו הי' בבדיחא דעת'י מאוד, והתבטא ואמר: אפילו די לבנה קוקט אויס אנדערש דא ווי אין שטאט. [שגם הלבנה בקרית חוצות נראה משונה מהלבנה שרואים בהכרכים הגדולים].

בשמחה רבה מברכים אנו מזל"א טבא וגדי"א יאה, להרה"ג המפואר, יושב באהלה של תורה, בנש"ק רבי יוסף יעקב ניישלאס שליט"א
בן הגה"צ אבד"ק בערעזא שליט"א וחתן כ"ק אדמו"ר מגאולאנאטא שליט"א
לרגל הולדת הבן ני"ו בשעטמו"צ
ויהא רעווא מן קדם אבוהון די בשמיא, שייכה לראות ולרות מכל יו"ח רב נתת ונתענג דקדושה מתוך הרחבת הדעת ואריכת ימים ושנים טובים, עדי נוכח לראות בישועתן של ישראל ושמתחן בביאת משיח צדקנו בב"א.

בקשה נחוצה!

בעזרה"ת ברעתינו להדפיס האדרעסן של הבתי חיים בתוך ספרנו "לספר בציון", שיהי' לתועלת מבקרי הציונים למצוא אותן בניקל. ומאלו הבתי חיים חסידים לנו עדיין האדרעס [POI]:
הארחוב / לעכאוויטש / מיקאלייב / סאווראן /
סטאלין / פאליוויטש / דאבראמיל / ווארחיווקא
מי שיש לו ידיעה בזה נא שישתדל לשלחם אלינו במוקדם האפשרי.
nanash@yeshivanet.com או יפנה להמערכת

אוצרות הבאר

ספרים חדשים שהגיעו להמערכת - עפ"י סדר הא"ב

ספרים חדשים של ממלכת התורה "עוז והדר"
ד. קיא. פרי צדיק / ביאור משולב, שמות - כא, פירון הבן
הודושי תורה ואמרות קודש על התורה מאת כ"ק אדמו"ר הגאון הקדוש רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל, שנרשם במשך השנים כמה פעמים, יצא עתה לאור במהדורה חדשה ומפוארת, מאירת עינים, מנוחה בהנהגה מדויקת ומתקנת, תוספת אלפי מ"מ, פתיחת ר"ת וקיצורים, סימן פיסוק וניקוד, בתוספת כותרת משנה, עם ביאור המשולב בתוך דברי הק' וציונים והשוואות לדבריו. כעת י"ל על סדר שמות ח"א פרישות שמות - בא, ופירון הבן, שנת תשפ"ד לפ"ק. (שני' עמודים)

ד. קיב. רבינו בחיי, ב"ב
ביאור על התורה הגאון הקדוש המקובל האלקי רבינו בחיי זצ"ל, י"ל כעת במהדורה חדשה ומפוארת, מאירת עינים, מנוחה בהנהגה מדויקת ומתקנת, עם אלפי מראי מקומות וציונים, עם חילוק הקטנים, וסימני פיסוק וניקוד, הכללת לשון הכתובים, בתוספת פסוקי המקרא, ועוד מעלות רבות. י"ל בשני כרכים מפוארים. שנת תשפ"ד לפ"ק. (ח"א: תקני"ב עמודים. ח"ב: תקי"ד עמודים)

ד. קיג. הלכה למשה / הלכות ריבות
כולל כרכוני ל"ב תשובות וביאורים בהלכות ריבות החמורות. עם שלש מאות וששים שאלות ותשובות קצרות ופסקי הלכות השבחות מדי יום ויומו בעניני רבות, ונוסף עליו שלשה מדורים, מדור קובץ שיעורי ריבות. מדור היתר עיסקא. מדור עובדות וסיפורים מצדיק וטובים עולם זצ"ל בעניני ריבות. הכל נערך ונסדר ברוב פאר והדר עם נפתח הענינים מפורט, ע"י הרב הגאון רבי משה אסתר'יכער שליט"א דומ"ץ בעיר בארא פארק יצ"ו ובבית הוראה לעניני ריבות, מהדורא תניינא עם הרבה השפלות ותקונים, בפרט שנת תשפ"ה לפ"ק, ברקלין יצ"ו. (תפי"ג עמודים)

ד. קיד. מה אשכ"ז / עה"ת ומעודים ודרשות
דברים נאים ומתוקים בחברה ענינים, נערך ע"י הרב שמעון קליין שליט"א, ובו שמונה מדורים. מנחם משים: לקושי דרשות והוראות, דברי מוסר והדרכה ועוד, מהנה"צ רבי משה מנחם טריניער זצ"ל דומ"ץ ור"מ סאטמאר מאנטריאל מו"מ מנחם משים ועוד. מדי דברי: דרשות שנאמר ע"י המחבר לפני תלמידי ישיבת תורה משה ד'סאטמאר מאנטריאל. אהבת קרובים: העתק דברות קודש מכו"ק אדמו"ר בעל ברך משה סאטמאר זצ"ל וכו"ק נאב"ד יושלים רמ"א פריני זצ"ל, ומכו"ק אדמו"ר רבי שמואל צבי מספינקא זצ"ל. מה אשכ"ז: ציצים ופרחים בדרך דרוש ונארה מהמחבר שליט"א. ימים מקום: אגרות שבהם הרבה זכרונות וידיעות נפלאים. אחים בספינקא: הספרים שונים שנשא מרן הרה"ק סאטמאר זצ"ל וכו"ק בעל ברך משה סאטמאר זצ"ל, ובתמחבר על פירת דומ"ץ סאטמאר מאנטריאל זצ"ל, ועל זקני הרה"ח ר' עזריאל גליק ז"ל. יצו משה: צוואת הרה"ח ר' משה קליין, הרה"ח ר' ברוך קליין, הרה"ח ר' עזריאל גליק. אגרת יוחסין: ספר יוחסין ממשפחת המחבר שליט"א, עם הירצונו. י"ל ברוב פאר והדר עם מפתחות, שנת תשפ"ד לפ"ק, ברקלין יצ"ו. (תפי"ג עמודים)

ד. קטו. פנקס הכנה לשבת
וויכחינען און פראקטישע פנקס פאר בחורים יונגעלייט בעלי בתים [פונעפעטן אין סעריע], זיך צו קענען נרטייט צו שב"ק מיט שמחה ויישוב הדעת. און שפירן א מען און שבת! מיט נוצבארע מבלאות, קורצע הלכות, עצות און מאמרים, אויף הכנה לשבת. 'ששעק ליסט' פון אלע זאכן צו טון ער"ש, און א 'סדר היום' פון ער"ש, ליל שב"ק, שב"ק, מוצי"ש, ארויסגעגעבן דורך 'מפעל עשה טוב', אין 2 סיונים, בפרט שנת תשפ"ה לפ"ק, ברקלין יצ"ו. צו באשעפלין רופס 1990-317-347, הפצה רשימי נר למאור: 1324-384-718

לפרסם ספרים במדור "אוצרות הבאר" נא לשלוח רשימי ספרים להמערכת

הגומל חסדים טובים לעמו ישראל

נביע רגנות לה, שזכינו להרבות פעילים למען אחינו בני ישראל, להביא אורה וברכה לתוך ביתם של אחינו בני ישראל, לעמוד לימין אלפי משפחות ברוכים, להיות לאב ולפתרון, ובתוכם יושבי אהל מרביצי תורה ואברכי הכלולים ועוסקים במלאכת הקודש, היריד הגדול בעירינו וויליאמסבורג במאות צרכי הבית במחירים נמוכים להמציא הרחבה לאלפי משפחות בעירינו בדרך כבוד. בנדבת ידידנו עוז, רחים ומוקיר רבן בלב ונפש חמיצה, הרבני הנגיד המפסד החסיד מוה"ר יוסף מרדכי כהנא הי"ו ומנשים באהל תבורך זוג החשובה שתחי' ובהענקת כרטיסי גראסעריי' וואטשערס בסכומים הגונים להיות לעזר למשפחות ברוכות בעירינו וויליאמסבורג, בנוסף להמשפחות בערים האחרים: בארא פארק, מאנסי, לעיקוואוד, להטיב לאחינו בני ישראל להיות להם לעזר ואחיסמך בדרך כבוד ובהלוקת חבלי מזון כהנם אין כסף למאות משפחות בעירינו בנדבת נדבכים החשובים שיחי'

ובכן יעלה הברכה שנים ושלישים בעלי החניויות אשר בטוב לבם ונדבת רוחם הטוב נתנו קיופאנס בהנחיות גדולות כמפעלים להחיות נפשות ישראל בלב ונפש. ובהאי שעתא נזכיר לטובה אנשי החיל אשר הודות לעזרתם הגענו עד הלום הנהלת מפעליו הכביר הענקי 'גומלי חסד' הרב הגאון המפורסם מרבה טהרה בישראל רבי יצחק ביסטריצקי שליט"א ואתו עמו העסקן הדגול הרה"ח מוה"ר משה יעקב שנייד שליט"א וזכינו להביא אורה ושמחה באלפי בתי בני ישראל, לקראת ימי החגים, ובוה זכו לקיים ושמתח בחג מתוך הרחבת הדעת ומנוחת הנפש, ששון ושמחה באהלה לחוג את החג בדיצה וחודו. מה טוב חלקם וחבלם, וזכות המצוה יעמוד בעדם, להתברך בכל משאלות לבבם.

החברתיס פעל אלאי הנהגת אתהאי העיר וויליאמסבורג
מבאר רבתינו: 43 LORIMER ST. BROOKLYN N.Y. 11206
על: 718-218-6817 - פעקס: 718-506-9629

אינטערנעט איז פארט גאר שלעכט פאר א אידישע נשמה
אפילו מיט אן אויגעוועפענעם גאר גוטן פילטער

מבאר רבתינו: 43 LORIMER ST. BROOKLYN N.Y. 11206
על: 718-218-6817 - פעקס: 718-506-9629
כל הזכויות שמורות, ואסור להעתיק שום ענין מהגיליון בלי רשות המערכת

י"ל ע"י קהל אפסי ארץ ד'נאנאש - בנישואות הנה"צ רבי א'יעניר יוסף פאליאק שליט"א

פרשת לך תשפ"ה לפ"ק